

[H. C. Hansen.]

de dertil knyttede sociale og økonomiske problemer ville vinde ved at kunne debatteres og afgøres i en anden atmosfære end den, der udgår fra det ærede medlems partis stilling som bitter opponent mod nødvendigheden.

Vi skal finde balancen mellem vor økonomiske evne til forsvarets opbygning og vore hensyn til beskæftigelse, social retfærdighed og kulturelle fremskridt. Mit parti vil hilse det med tilfredshed, hvis det ærede medlems tale tilsiger praktisk medvirken til opnåelsen af denne helhed, den helhed, som er indeholdt i det aktuelle dagsprogram, mit parti har udarbejdet, og som det ærede medlem ofrede megen og sympatisk omtale. Hvis det kun er et taktisk træk, en politisk finesse, må jeg sige, at så interesserer det ærede medlems tale kun som en artistisk fin præstation, et elegant kunstskejteløb, hvis fine sving og sløjfer dog forsvinder med isen, når den smelter. Jeg håber, at det er den positive linie, som fandtes i det ærede medlems tale, der er den bærende. Det er nu engang kun den, der skaber politik, hvilket det ærede medlem ved bedre end andre; vi andre ved det så nogenlunde, håber vi, socialdemokratiet ved det fra mange år, hvor det ærede medlems parti og socialdemokratiet udrettede et værdifuldt og et rimeligt reformarbejde i dette land.

Karl Olsen: Jeg har ikke så mange bemærkninger at gøre. Jeg takker for de fyldige redegørelser og svar, vi fik fra de forskellige ministre i går; jeg takker den højtærede finansminister for hans redegørelse for toldudvalgets arbejde, idet jeg forstår, at man nu er kommet godt i gang med arbejdet gennem nedsættelsen af de tre undervalg. Ministeren gjorde sig skyldig i en fortællelse, idet han brugte udtrykket toldkommission. Det er ikke en toldkommission, der er nedsat, men et lille, hurtigt arbejdende udvalg, for at man hurtigt kan få arbejdet fra hånden. Jeg vil derfor igen udtrykke håbet om, at ministeren som udvalgets formand vil sætte stærkest muligt pres på arbejdet, således at vi, som jeg nævnte det i mit første indlæg, snarest kan få lovforslaget forelagt her i tinget.

Jeg vil også benytte lejligheden til at takke den højtærede handelsminister for det initiativ, han har vist — jeg tænker på meddelelsen om sukkerrationeringens ophør.

Forleden var det kaffen, han klarede, i dag er det sukkeret. Det vækker almindelig tilfredshed ud over landet, hver gang regeringen således genskaber normale forbrugsvilkår og befrier os for mærkeuvasenet. Socialdemokratiet har ikke ment at kunne anbefale den gennemførte foranstaltning, hvorved sukkeret bliver frit mod en stigning på 20 øre pr. kg. Socialdemokratiet ønskede, at de mærker, der var udleveret, skulle bevares som rabatmærker, således at man kvar-talet ud kunne købe sukker for dem til gammel pris. Jeg tror, befolkningen vil forstå regeringens standpunkt, når man betænker, at den rabat, der vil blive tale om, ville beløbe sig til 90 øre pro persona månedlig — det var det hele. Jeg tror ikke, man kan bibringe befolkningen den forestilling, at det skulle være udtryk for større social forståelse at yde 90 øre om måneden i rabat. Helt urimeligt bliver det selvfølgelig, når man tænker på, hvad det ville koste at administrere denne rabat.

Jeg har blot en enkelt bemærkning til det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaards udtalelse om forfatningsproblemet. Det ærede medlem udtalte, at det nuværende landsting forfatningsmæssigt ikke mere er garanti for noget som helst, og sagde, at det, der nu står tilbage, er at udforme et etkammersystem således, at det indeholder de fornødne garantier mod magtmisbrug af de øjeblikkelige magthavere. Sådanne garantier findes efter det ærede medlems mening kun eet eneste sted: hos folket; med andre ord det, der er tale om, er, at et rigsdagsmindretal skal have retten til at appellere til vælgerne.

Det ærede medlem har måske bemærket, at jeg i de udtalelser, jeg på min gruppes vegne fremsatte om forfatningssagen, påpegede, at vi havde overvundet vor tvivl med hensyn til etkammersystemet som Danmarks fremtidige rigsdagsform, men at vor accept af dette princip er afhængig af, at folkeafstemningsinstituttet i den nye forfatning ikke gøres til en skueret. I denne forbindelse understregede jeg nødvendigheden af, at de procenter, der i denne forbindelse fastsættes, ikke sættes så højt, som man bl. a. fra det radikale venstres side ønsker.

Det ærede medlem hr. H. C. Hansen erklærede her, at det var ikke muligt at komme ind på alle de mange udtalelser fra de forskellige ordførere, og han ønskede